

АХМЕТ БАЙТУРСИНОВНИНГ ПЕДАГОГИК ФАОЛИЯТИ

Ярмухаммат МАДАЛИЕВ,

филология фанлари бўйича (*PhD*) фалсафа доктори Мухтор Ауэзов номидаги
Жанубий Қозоғистон тадқиқот университети, Чимкент, Қозоғистон

E –mail: madaliev_61@mail.ru

Annotation

in the article, academician Akhmet Baitursinov's pedagogical activity and pedagogical ideas are disclosed.

Keywords

growth, history, philosophy, science, linguist, pedagogy.

Аннотация

в статье раскрываются педагогическая деятельность и педагогические идеи академика Ахмета Байтурсынова.

Ключевые слова

рост, история, философия, наука, лингвист, педагогика.

Аннотация

тақолада академик Ахмет Байтурсиновнинг педагогик фаолияти ва ўқув-педагогик ғоялари очиб берилган.

Калит сўзлар

юксалиш, тарих, фалсафа, олим, тилшунос, педагогика.

Ахмет Байтурсинов XX аср машҳур инсонларидан биридир. У серқирра олим, мутафаккир, файласуф. У эскиларга қарши чиқади ва унинг ахлоқ, эркинлик, цивилизация, фан, маданият, мамлакат, Ватан, халқ ва фалсафий категориялар бирлиги ҳақидаги қарашлари юксак руҳли одам эканлигини исботлайди. Бу ҳақида 26 ёшли Мухтор Ауэзовнинг «Ахаң ашқан қазақ мектеби, Ахаң түрлеген ана тілі, Ахаң салған әдебиеттегі елшілік ұран», «Қазақ газетінің 1916 жылдағы қан жылаған қазақ баласына істеген еңбегі, өнер-білім, саясат жолындағы қажымаған қайраты, біз ұмытсақ та, тарих ұмытпайтыністер болатын» деган тарихий сўзлари түлиқ далил

бўла олади. Бунинг ҳақиқат эканлигига ҳеч ким эътиroz билдиrmайди. «Элим-юртим» деб ўлим ўқидан қўрқмаган, ўз она халқини маданиятли давлатлар қаторига қўшиш учун курашган, мустақил ва маданиятли юрга айлантирган олижаноб фуқаро қизил империя қамоқхонасида вафот этди.

А.Байтурсинов буюк олим, қозоқ тилшунослигининг асосчиси, шоир ва таржимон, ўқитувчи, адабиёт назариётчиси, давлат арбоби, юртнинг асл фарзанди, давлатнинг содик фуқароси.

XX асрда Қозоғистонда инновацион педагогик ғояларнинг ривожланиши А. Байтурсинов номи билан боғлиқ. Ёш авлодни маънавий-эстетик тарбиялаш, таълим усуллари ва шаклларини такомиллаштириш, олий таълим тизими ҳамда бошланғич мактаб масалалари А.Байтурсинов қўриб чиқсан масалалардан бири эди.

У қозоқ болаларини билим олишга рағбатлантириди ва уларга илм ўргатди. У жаҳолатга қарши курашди ваadolatciz chor ҳукуматининг зўравонлигига қарши курашди. И.Криловнинг 40 та масалини қозоқ тилига таржима қилиб, уларнинг ҳар бирига ўша подшолик давридаги холис ҳаётдан мисоллар келтирди, қозоққа подшолик ҳукуматининг жабрлари ҳақида гапириб берди ва мисоллар келтирди. Қозоқ халқининг ор-номусини ёқлаб, «Маса» номли шеърлар тўпламини чоп этди. Шу билан бирга «Үлкендерге арналған әліппе», «Қызыл әскерге арналған әліппе», қозоқ тилини ўқитиш бўйича ўқитувчиларга аталган «Баяншы», «Хрестоматия» номли кўплаб асарлари бўлганини таъкиблаб ўтиш зарур.

А.Байтурсинов ўз она халқининг илм ва билимига интилишини истаган, ҳар бир қозоқ ҳеч бўлмагандан бошланғич таълимга интилиши лозимлигини ўқтирган. «Инсонга тил, қулоқ қай даражада керак бўлса, бошланғич мактаб ҳам, билим ҳам шу даражада керак», деб ёзади у.

У қозоқ бошланғич мактабларида қандай фанларни ўқитиш кераклигига алоҳида эътибор қаратди, бу ўқиш, ёзиш, дин, миллат тили, миллат тарихи, ҳисобот, дехқончилик, хунармандчилик, жуғрофия, ижод бўлиши кераклигини кўрсатди.

Ахмет Байтурсинов ўзининг кўп йиллик ўқитувчилик тажрибасига асосланиб, қозоқ мактабларининг энг катта эҳтиёжи бўлмиш дарслик ёзиш билан шуғуллана-ди. Бунинг учун улар биринчи навбатда қозоқ тилининг фонетик товуш тизимини ўрганишга киришдилар. Қозоқ болаларининг саводини чиқариш учун «Әліпби» ва она тилини ўргатадиган «Тіл құралын» ни ёзишдан олдин, биринчи навбатда, ёзма графикани тўғирлашдан бошлаш зарурлигини ҳис қилган А.Байтурсинов, 1912-йилдан бошлаб «Айқап» журнали ва «Қазақ» газеталари саҳифаларида араб рамзлари белгиларини ва лингвистик атамаларни киритди.

1912-йилда Оренбургда чоп этилган «Қазақша әліппе», «Оқу құралы» аҳоли саводхонлигининг асосий воситасига айланди. Ушбу дарсликда ҳам саводхонлик, ҳам миллий дунёқарашни рўёбга чиқариш мақсадлари кўзда тутилган. Масалан:

қавму-қариндош, озиқ-овқат, қушлар, идишлар, чорва моллари, дараҳтлар номлари, кишилар исмлари талафғузи келтирилади. 1926-йилда ушбу алифбо қайта ишлаб чиқылған ва қозоқ халқининг саводхонлик мактабининг асосий воситасига айланған.

А. Байтурсынов – Қозоғистондаги психологияк фикр вакилларидан бири. Унинг илмий асарлари ҳаракатлар, ақл, билиш, қобилият ва бошқа психологияк түшүнчалар билан боғлиқ. Масалан, «Қазақша әліппе», «Оқу құралы» китoblарида, унинг топишишмоқлар, айтишув, дуолар, мақоллар, адабий танқид соҳасига оид фикрларида халқ психологиясида талаб қилинадиган услубий түшүнчалар етарлы.

1928-йилда мамлакатдаги биринчи Қозоқ педагогика институтининг очилиш маросимида қозоқ халқининг истеъододли ўғилларидан бири Ахмет Байтурсыновнинг нутқларидан бу буюк шахснинг яна бир қиұрасини очиб бериши мүмкін эди. Унинг фикрича, «Қозоғистон институтининг очилиши етук аҳолининг юқори маданиятга эришиш зарурлигининг күрсатқичидір». У ўқитувчилик касбининг хусусиятлари ва моҳиятига чуқур кириб борған, касбий педагогика, ўқитувчиларнинг болаларни ўқитишига ахлоқый ёндашувлари ва күникмаларини муҳим деб билған.

Маълумки, 1928-йилда Олмаотада Абай номидаги ўқитувчилар тайёрлаш институти очилди. Худди шу институттунг таклифига биноан Ахмет у ерда қозоқ тили ва адабиёти кафедрасининг профессори бўлиб ишлайди.

Үқитувчи олим ўзининг «Оқыту жайынан» маъruzасида тарбиявий ишнинг учта нарсага асосланишини таъкидлаб үтади: пулга, ўқув қуролларига, ўқитувчига. Агар бу учта устун тенг бўлса, ўқиш оғишсиз түғри йўлдан боради. Ушбу учлик мувозанати бузилса, юқ каби илмий иш ҳам оғиб кетади.

Жөн көрсеттім қазақ деген намысқа,

Жол сілтедім жақын емес алысқа.

Өзге жүрттар өрге қадам басқанда,

Дедім, – сен де қатарынан қалыспа!

– деб аччиқ бўлса ҳам хақиқатни айтиб ўтган Ахмет Байтурсыновнинг «Әліппесі», «Әліп-би», «Саят ашқыш» каби дарсликлари кейинги авлод меросида ҳам асосий бўлиб қолмоқда.

Қозоғистон Коммунистик партияси Марказий құмитаси томонидан бегуноҳ жазога тортилган қурбонларни реабилитация қилиш тўғрисида қарор қабул қилиниши ҳам ўз вақтидаги чора бўлди. Бугун ахметшунослик таълимоти бошлангани юракка илиқлик киритади. Мураккаб олимнинг умри, адабий, педагогик мероси ҳақида А.Қайдаров, Р.Сиздиқова, С.Кенгесбаев, К.Мухамеджанов, Р.Нургалиев, Г.Анесов, Б.Баигалиев, Ш.Сатбаева каби жиддий асарлар ёзган. Академик А. Қозибаев Аханнинг тарихий ўрнини кўрсатувчи илмий хulosалар билан тўлдирилган асар ёзган бўлса, яна битта академик Қ.Сағадиев Ахмет Байтурсыновнинг иқтисо-

диёт ҳақидаги мұлоҳазалари батағсил баён қилингандың асарини нашр әттириди.

Шундай қилиб, бу соҳада ҳали қилинадиган ишлар күп. Агар биз ахметшүнос-ликни янада такомиллаштириш ва ривожлантиришни истасак, күпроқ тадқиқот-ларни олиб боришимиз керак деб ҳисоблаймиз.

Фойдаланилған адабиёттар:

1. Қазақ халқының тәлім-тәрбие тарихынан / Бас.ред. С.Қалиев. – Алматы, 1992.
2. Жарықбаев Қ.Б., Қалиев С.Қ. Қазақ тәлім-тәрбиесі. – Алматы: Санат, 1995.
3. Қалиев С.Қ. Қазақ әтнopedагогикасының теориялық негізі мен тарихы. – Алматы: Ғылым, 1998.
4. Бес ғасыр жырлайды. Альманах / Құраст. Мағаун. – Алматы: Жазушы. 1991. –Б. 125-141.
5. Ахмет Байтұрсынов. Таңдамалы шығармалар. 2 т. –Алматы, 2003.